

ved, thi under en politisk Tilstand, hvor der slet ikke kan appelleres til Vælgerne, hvor man ikke har en Valglov, og hvor man overhovedet slet ikke kan faa Valg, kan man ikke godt tale om Parlamentarisme. Denne Tilstand har det ærede Medlem jo selv ønsket. Det ærede Medlem skulde hellere overveje sin egen politiske Katekismus, inden han begynder at slaa op i andres.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om at komme de to omtalte Kommuner til Hjælp med Penge, som er anvist ved Dyrtdsloven, er der selvfølgelig ingen, der kan have noget at indvende derimod, naar Forudsætningerne for denne Lov og Lovens Regler overholdes.

Andreasen: Jeg skal sige til det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), at min Katekismus er fuldstændig i Orden, hvad det omtalte Forhold angaar. Vi har et Folketing, som vi havde tilforn, valgt af den almindelige Valgret, og vi har et Landsting, valgt paa Grundlag af den privilegerede Valgret. Det var det Grundlag, som bestod, da Venstre førte Kampen. Og hvorfor gik afdøde C. Berg i sin Tid med til at stemme for 1866-Forfatningen? Ja, han forklarede det med — jeg mener nu, at det er en stor Forseelse af en Venstrepolitiker og Demokrat at gøre det i de Tider — men han begrundede sin Afstemning med, at vi havde faaet fastslaaet, at Folketinget skulde være det førende Ting i enhver Henseende, ikke mindst hvad Bevillingsmyndigheden angik. Der er ikke sket nogen som helst Forandring i dette Forhold, fordi vi har faaet en ny Grundlov. Vi har nu et Folketing valgt ved almindelig Valgret og et Landsting valgt fortrinvis af det store Hartkorn og Penge-mændene; men ved vor Støtte er Venstre i Landstinget blevet en saa stor Gruppe, at de sammen med os udgør Flertallet. Og det forekommer mig, at den historiske Konsekvens for det historiske Venstre maatte være den at bøje sig for Folketinget, ogsaa saa længe den gamle Grundlov bestaar. Jeg skal sluttelig sige: Venstre har i denne Sag henvist til de farlige Konsekvenser. Maa jeg spørge det ærede Medlem, om Venstre føler sig bunden ved de Foranstaltninger, som Venstre er gaaet med til under Krigssituationen, og de Konsekvenser, som følger af dem bl. a. i Retning af statssocialistiske Foranstaltninger. Hvis det er Tilfældet, at man virkelig til enhver Tid vil tage Konsekvensen af sine Handlinger og sine Afstemninger, kan vi

maaske faa hinanden i Tale, naar Krigen er forbi, og naar den nye Grundlov er traadt i Kraft.

J. C. Christensen: Jeg betragter det ærede Medlems Bemærkninger og Spørgsmaal som gaaende i høj Grad udenom det foreliggende Forhold. De politiske Forhold er ganske klare: det nytter ikke at rejse Stridsspørgsmaal, hverken paa Finansloven eller paa Tillægsbevillingsloven, med Tanken paa, at man kan appellere til Vælgerne, thi det kan man ikke, og det ærede Medlem har selv ønsket, at denne Tilstand skal bevares.

Andreasen: Jeg har personlig bragt det Offer for den demokratiske Udviklings Skyld, at jeg har været med til at sætte det tidligere Medlem fra Lejre ind i Landstinget. Jeg troede, at der i visse Henseender, ikke mindst overfor det store Spørgsmaal: Folketinget som det førende Ting, var en vis Samfølelse med os trods alt det andet, som skiller os, men det er der altsaa ikke, det har Landstingsmanden for 3die Kreds ogsaa bekræftet ved sin Stilling til denne Sag. Jeg stemte for ham for den store Sags Skyld, af Hensyn til den Grundlov, vi haabede at faa sat i Kraft og faa Glæde af. Det kan dog være, at det ærede Medlem fra Ringkøbing ikke har nær saa stor Interesse for den, som det lod til, naar han udtalte sin Beklagelse af, at den ikke allerede er traadt i Kraft.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) siger, at den Omstændighed, at der ikke kan appelleres til Vælgerne, medfører, at der ikke eksisterer parlamentariske Tilstande i Landet. Det ærede Medlem maa dog vide, at Spørgsmaalet om Opløsningsretten ikke paa den Maade kan sættes i Forbindelse med Parlamentarismen. Den norske Forfatning kender ikke Opløsningsretten. I den Tid, for hvilken det norske Storting er valgt, kan der ikke appelleres til Vælgerne, og dog har man Parlamentarisme der oppe. Det ærede Medlem, der nylig kom i Modsætning til den norske Offentlighed ved nogle Udtalelser her, skulde ikke atter ved en fejlagtig Fremstilling af politiske Forhold forsøge at komme i et saadant Forhold.

J. C. Christensen: Jeg troede, vi levede under en dansk Grundlov, en dansk Forfatning, og at det var den danske For-